

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobců: **a) obec Hlincová Hora**, sídlem Hlincová Hora 5, **b) Ing. K. F.**, **c) Ing. K. S.**, **d) Bc. P. P.**, **e) Mgr. A. F., Ph.D.**, všichni zastoupeni JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem, sídlem Převrátická 330/15, Tábor, proti žalovanému: **Zastupitelstvo obce Hlincová Hora**, sídlem Hlincová Hora 5, zastoupeno Mgr. Lukášem Kučerou, advokátem, sídlem Lipenská 869/17, České Budějovice, týkající se žaloby proti usnesením žalovaného ze dne 28. 4. 2020, č. 7, 8, 9, 10 a 11, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 7. 2020, č. j. 61 A 19/2020 - 38, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobců **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jejich žaloba proti usnesením žalovaného ze dne 28. 4. 2020, č. 7 (volba starosty), č. 8 (volba místostarosty), č. 9 (zřízení kontrolního a finančního výboru a volba jejich členů), č. 10 (rozhodnutí o výši odměn zastupitelů a funkcionářů) a č. 11 (zrušení usnesení zastupitelstva ze dne 17. 10. 2019 o výpovědi smlouvy o nájmu sportovního areálu a odstoupení od smlouvy o spolupráci s SK Hlincovka).

[2] Stěžovatelé s kasační stížností spojili návrh na přiznání odkladného účinku a tento návrh doplnili podáním ze dne 13. 8. 2020. Uvedli, že naplněním napadených usnesení „by došlo k velmi závažnému zásahu do jejich subjektivních práv“. Tato práva specifikovali odkazem na čl. III. žaloby.

[3] V souvislosti s napadeným usnesením žalovaného č. 11 zároveň připomněli, že na přiznání odkladného účinku existuje i veřejný zájem na zachování zákonnosti a efektivním hospodaření obce. Stěžovatelé upozornili na ekonomické aspekty přijatého usnesení č. 11 a namítali porušení zákona při jeho přijímání žalovaným. Dále návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnili poukazem na jiná nevhodná ekonomická rozhodnutí přijímaná žalovaným, konkrétně na neproplacení dotace z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje kvůli neschválení přijetí dotace žalovaným ani na jednom ze dvou dosud konaných zasedání žalovaného. Dle názoru stěžovatelů je ve věci nečinné Ministerstvo vnitra, které nepozastavilo vykonatelnost napadených usnesení.

[4] Žalovaný nepokládal návrh stěžovatelů na přiznání odkladného účinku za důvodný. Soudu předestřel vlastní verzi ohledně ekonomické výhodnosti napadeného usnesení č. 11, nicméně uvedl, že otázka nájmu sportovního areálu není předmětem tohoto řízení.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného toliko pro ojedinelé případy. Je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným způsobem zrušeno.

[8] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem (zde usnesením) krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

[9] V souzené věci stěžovatelé břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesli a ani Nejvyšší správní soud okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatelů patří právě mezi ty ojedinelé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížností vyhrazen, nezjistil. Nejvyššímu správnímu soudu není bez vylíčení konkrétních skutečností zřejmé, v čem by újma stěžovatelů odůvodňující požadavek na přiznání odkladného účinku měla spočívat. Dopad napadených usnesení žalovaného a jejich právní následky do svých práv stěžovatelé popisují pouze výše citovanou obecnou větou, že „by došlo k velmi závažnému zásahu do jejich subjektivních práv“ vymezených žalobou. Takové tvrzení je však zcela neurčité a nelze z něj seznat, v čem stěžovatelům vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, v čem tato újma konkrétně spočívá a jaký je její rozsah. Ani důkazně stěžovatelé svůj návrh na přiznání odkladného účinku nijak nepodložili.

pokračování

[10] Toliko ve vztahu k usnesení č. 11, které zrušilo usnesení zastupitelstva ze dne 17. 10. 2019 o výpovědi smlouvy o nájmu sportovního areálu a odstoupení od smlouvy o spolupráci s SK Hlincovka, stěžovatelé uvádějí konkrétnější tvrzení rekapitulovaná výše. Dále - patrně ke všem napadeným usnesením - argumentují újmou způsobenou nevhodnými ekonomickými rozhodnutími a jako příklad uvádějí neodsouhlasení přijetí dotace. Nejvyšší správní soud se k námitkám stran hospodaření obce se svým majetkem vyjádřil již v rozsudku ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ans 9/2005 - 114, č. 1075/2007 Sb. NSS, v němž vyslovil následující závěry: „Při nakládání s vlastním majetkem a hospodaření s ním vystupuje obec jako účastník soukromoprávních vztahů, nikoli jako nositel moci veřejné (...). Usnesení zastupitelstva obce, jímž byl schválen ke prodeji pozemek ve vlastnictví obce, není rozhodnutím, jímž by obec autoritativně rozhodovala o veřejných subjektivních právech fyzických a právnických osob (...).“ Nejsou-li soudy ve správním soudnictví povolány k ochraně práv vyplývajících ze soukromoprávních vztahů (zde smluvního vztahu obce s SK Hlincovka a nájmu sportovního areálu), nemohou posuzovat a blíže se zabývat ani možnou újmou vznikající dle stěžovatelů přijetím napadeného usnesení č. 11 žalovaným, jímž nebylo rozhodováno o veřejných subjektivních právech. Ze stejného důvodu se soud nemůže zabývat ani tvrzením stěžovatelů o neekonomickém rozhodování žalovaného, který měl opomenout odsouhlasit přijetí dotace.

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelů nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu